

REDAKCIJAS SLEJA

Jaunais gads Madonas Valsts ģimnāzijā ieradies ar jauniem mērķiem, piedzīvojumiem un uzvarām. Katrs šo gadu sev mēģina izveidot vēl krāšņāku un brīnumu pilnāku, kā iepriekšējo. Visi varam sākt domāt par mūsu šī gada sapņiem – attīstīt savus talantus vai vienkārši paplašināt savu redzesloku, bet kāds domā, kā veiksmīgi pabeigt ģimnāziju un atrast īsto augstskolu.

Kaut arī gads tikai sācies, laiks, kas jāpavada skolas solos šajā mācību gadā paliek īsāks un īsāks, tāpēc jāpaspēj paveikt visu nepieciešamo līdz mācību gada beigām.

Skolā jūtama darbīga atmosfēra. Visi vēl joprojām ļoti cītīgi strādā pie saviem un skolas projektiem. Skolēnu mācību uzņēmumu dalībnieki aktīvi ražo, reklamē, tirgojas. Aizvadīta arī Erasmus projekta mobilitāte, kur ar plaši atvērtu sirdi skolā uzņēmām skolēnus no citām valstīm. Laiks skrien nemanāmi, tāpēc jāpaspēj izmantot iespēju izklaidēties ārā, sasnigušajā sniegā. Šogad skolēniem ir iespēja sporta stundās doties slēpot uz Smeceru silu. Es domāju, ka visi ir iepriecināti par pavadīto laiku svaigajā gai-

sā! Pirmie mācību mēneši aizritējuši ļoti veiksmīgi un ātri.

Es šajā skolā mācos tikai dažus mēnešus, bet jau pēc tik neliela laika jutos šeit kā ģimenē. Vienmēr jūtos pieņemta un novērtēta. Esmu iepazīsies ar daudz iedvesmojošiem cilvēkiem, kuri man ir palīdzējuši attīstīties kā personībai. Domāju, ka neesmu vienīgā, kas šādi domā...

Pavasaris ir tepat aiz stūra, un apkārt jau sāk parādīties pozitīvas emocijas. Protams, bez labām emocijām vienmēr nāk arī sliktās, bet tas ir normāli. Nekad viss nav perfekti, bet šobrīd esam laimīgi par to, kas mums ir un kas nonāks mūsu ceļā nākotnē. Ar prieku novēlu visiem izbaudīt laiku skolā un pavasara siltos pieskārienus!

*Foto no personīgā arhīva
Elza Džuljeta Berga (7.b)*

Madonā tiek ražoti čipsi

Novembra un decembra mēnešos 8. un 9.klasēm sadarbībā ar Madonas Valsts ģimnāzijas karjeras konsultanti Sarmīti Jansonu tika organizēta viktorīna "Profesiju karuseļis". Labākās klašu komandas laimēja ekskursiju uz Madonas uzņēmumu „LETARI”, kur skolēni varēja noskaidrot, kā tiek ražoti „O’Byte” čipsi. Viena no klasēm, kurai laimējās tikt uz šo ekskursiju, bija 9.b, kura 26.janvārī devās ekskursijā uz Madonas čipsu ražotni.

Ekskursija klasei notika divu mācību stundu laikā, kur skolēni tika iepazīstināti ar procesu, kā tiek ražoti „O’Byte” čipsi — kādas izejvielas ir nepieciešamas, lai tos pagatavotu, kāda ir ražošanas aparatūra un iepakojums. Skolēniem tika arī pastāstīts, ar kādām grūtībām uzņēmumam vajadzēja saskar-

ties tā pirmo gadu pastāvēšanas laikā un kā viņi spēja tos racionāli atrisināt.

Skolēniem arī tika dota iespēja nogaršot dažādu garšu „O’Byte” čipsus un novērtēt tos, pasakot, kurš viņiem patika vislabāk. Ekskursijas noslēgumā katram skolēnam tika uzdāvināta viena čipsu paciņa ar siera garšu un izskaidrots, kur ir iespējams iegādāties „O’Byte” čipsus Latvijā.

*Foto no klases arhīva
Juris Ceļapītērs (9.b)*

ĪSZIŅAS

- 10.janvārī skolā viesojas Latvijas Valsts prezidents Egils Levits.
- 26.janvārī enerģijas un laimes līmenis tiek pacelts Aerobikas festivālā.
- 27.janvārī Draudzīgā aicinājuma fonda balvu "Par mūža ieguldījumu izglītībā" saņem Madonas Valsts ģimnāzijas bijusī ģeogrāfijas skolotāja Laimdota Jansone.
- Janvārī, februārī sporta stundās dodamies uz Smeceru silu slēpot.
- No 6.februāra līdz 12.februārim skolā skan angļu valoda, jo ģimnāzijā tiek uzņemti Erasmus+ dalībnieki no Horvātijas, Itālijas, Portugāles, Spānijas un Ungārijas.
- 14.februāris — Valentīna diena, sirsniņa, mīlestība piepilda Madonas Valsts ģimnāzijas gaitenšus.
- No 13.februāra līdz 19.februārim ikvienam 10.-12.klašu skolēnam ir iespēja gūt brīvprātīgā pieredzi, palīdzot Eiropas junioru čempionātā biatlonā.
- 22.februārī programmas „Latvijas Skolas soma” ietvaros notiek koncertlekcija ar grupas „Citi Zēni” līderiem Robertu Memmēnu un Dagni Roziņu.
- 24.februārī Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu komanda piedalās Ziemas festivālā 2023, kur gūst arī labus rezultātus (1 zelta, 2 sudraba, 5 bronzas medaļas).
- Mācību priekšmetu novada olimpiāžu maratons tuvojas noslēgumam. Priecājamies par katru iegūto vietu un iespēju pārstāvēt ģimnāziju valsts mērogā.
- 4.marts Tuvojas Žetonu vakars, kad divpadsmitie atskatīsies uz labākajiem mirkļiem ģimnāzijā un plānos savu nākotni.

Paula Keiša (11.b)

Latvijas Valsts prezidenta vizīte

2. semestris ir tikai sācies, bet mūsu skolu jau apciemo svarīgi ciemiņi. 10.janvārī 9.-12. klasēm aktu zālē bija iespēja tikties ar Latvijas Valsts prezidentu Egilu Levitu.

Prezidentu ar pavadošām personām sagaidījām, kājās stāvot. Pēc nelielas skolas direktores un prezidenta uzrunas, ģimnāzisti varēja prezidentam uzdot jautājumus. Pirmais jautātājs ieguva pat nelielu dāvaniņu. Prezidents atbildēja uz visiem jautājumiem. Skolēni jautāja gan par „Skola2030”, gan par karu Ukrainā, gan arī personīgus jautājumus, kā, piemēram, „Kāds ir jūsu interesantākais piedziņojums no skolas laikiem?”. Beigu beigās visi uzņēma kopbildi.

Tikšanās dalībniekiem par prezidenta Egila Levita apciemojumu ir dažādi viedokļi:

Edgars Vasariņš no 9.a klases pastāstīja: „Satikt Levita kungu bija liels gods, respektēju viņa darbu. Viņa vārdi iedvesmoja kaut ko mainīt dzīvē.”

Saniņa Juška no 10.a atzina: „Tā bija interesanta pieredze, ļoti patika satikt prezidentu, satiku viņu pirmo reizi dzīvē. Viņš gan neko interesantu neizstāstīja. Viņš šķita kā parasts, ikdienišķs cilvēks, tā it kā viņš nebūtu ļoti svarīgs.”

Anonīms no 12.klases: „Viņš īsti neatbildēja uz jautājumiem, piemēram, vai viņš ir laimīgs. Interesanti, bet vai tas man noderēja - nē, vai viņš kaut ko zinīgu pateica - nē. Mums jāsaprot, ka viņš ir tikai cilvēks, tāpat kā mēs.”

Skolotāja **Anita Vabule**: „Skolēni varēja iepazīties ar diplomātiskā protokola normu kopumu, kas tiek izmantoti saskarsmē ar valsts augstākajām amatpersonām. Protams, tas ir liels pagodinājums, ka valsts prezidents apmeklēja mūsu skolu, tikās ar jauniešiem, atbildēja uz viņu jautājumiem. Mani uzrunāja vairāki jauniešu uzdotie jautājumi. Interesanta šķita atbilde par laimīgu cilvēku. Ceru, ka ieklausījāmie teiktajā par to, ka katram ir jāprot justies laimīgam jau no rīta. Jautājumā par „Skola2030” prezidents piekrīt, ka pietrūkst mācību grāmatu, ka izglītojamiem pašiem jāmeklē risinājums, lai skolu beidzot būtu vispusīgs jauniešs.

Taču prezidenta apgalvojums, ka „matemātika dzīvē noderēs” mani gan aizvainoja. Es jau saprotu, ka prezidentam tuvākas humanitārās zinātnes.”

Pirms tikšanās ar ģimnāzistiem mūsu skolēnu padomes prezidents Viesturs Šēnbergs piedalījās sarunā ar prezidentu Egilu Levitu. Sarunā piedalījās arī Madonas Valsts ģimnāzijas direktore un pārstāvji no Madonas pilsētas vidusskolas. Šoreiz prezidents uzdeva jautājumus par skolu, skolas vidi un citām tēmām. Pēc sarunas Viesturs atzina: „Sajūtas par tikšanos ar prezidentu bija patīkamas, kā arī tas ir liels gods. Biju pārsteigts par to, ka saruna nebija tik nopietna, kā sākumā šķita, jo, godīgi sakot, biju nedaudz nobijies, taču sarunas gaitā pieradu, iejutos visā situācijā, kā arī izbaudīju šo mirkli.”

Prezidenta Egila Levita ierašanās bija lieliska iespēja uzzināt vairāk par pašu prezidentu un arī par situāciju valstī.

Foto autors Ilmārs Znotiņš, Valsts prezidenta kanceleja Paula Keiša (11.b)

Plānojot savu nākotni

Mācību gads tuvojas noslēgumam, tas ir svarīgi ikkatram skolēnam, bet jo īpaši 9.klašu skolēniem, kuriem jāizlemj, ko darīt tālāk, un 12.klašu skolēniem, kuriem šis mācību pusgads ir noslēdzošais vidējā izglītībā.

Jaunā mācību pusgada otrajā nedēļā, 18. janvārī, pie 9.b klases viesojās karjeras konsultante Sarmīte Jansone. Mācību stundas laikā karjeras konsultante skaidroja jauniešiem par turpmākās izglītības iespējām pēc pamatskolas beigšanas, dodoties tālāk mācīties uz kādu no Latvijas vai ārvalstu skolām. Tika arī pieminēts cilvēka izglītības iespēju koks – sākot no bērnudārza sagatavošanas grupiņas līdz pat augstskolas doktorantūrai. Tas ļāva labāk izprast izglītības sistēmu un iespējas pēc 9.klases.

Stundas laikā arī bija iespēja darboties komandās un aizstāvēt savu viedokli, piemēram, kāpēc labāk vēlams pabeigt pamatskolu, vai piekrist tam, ka visiem skolēniem būtu jāpabeidz 12.klasi. Uz šiem jautājumiem katrs atbildēja, kā viņam liekas pareizi un ko darītu, ja kādu iemeslu dēļ nepabeigtu vidusskolas izglītības posmu.

Stundas noslēgumā tika veikta ātrā intervija, uzzinot no dažiem skolēniem, par ko viņi vēlētos kļūt nākotnē un kādi mācību priekšmeti noderēs, apgūstot šo profesiju.

Artūrs Audže (9.b): „Es jau apsveru ideju, par ko es vēlētos kļūt nākotnē – automehāniķis. Šī profesija man patīk ne tikai kā vaļasprieks, bet arī kā profesionāls darbs. Nākotnē es varētu strādāt savā servisā un labot cilvēku mašīnu kļūmes. Es vēlētos mācīties Rīgas Tehniskajā universitātē, Transporta un aeronau-

tikas fakultātē, bet pašlaik man ir jāpabeidz pamatskola.”

Renāte Gaponova (9.b): „Nākotnē es vēlētos kļūt par šefpavāri, un vēlos, lai man piederētu pašai savs restorāns. Gatavošana ir tā lieta, kas man dzīvē sagādā vislielāko prieku, tāpēc es cenšos pagatavot visu ar lielāko precizitāti. No skolas priekšmetiem, kas man noderētu visvairāk, būtu valodas, īpaši, krievu valoda, jo Latvijā lielāka daļa restorānu virtuvju sarunājas tikai un vienīgi krievu valodā.”

Māris Ošs (9.b): „Pagaidām es tikai pārdomāju, bet man ir dažas profesijas, kurās es esmu ieinteresēts – fizioterapeits, datoru remontētājs un mājas meistars. Skolā es cenšos apgūt maksimāli daudz no katra mācību priekšmeta, jo pagaidām, kamēr es neesmu izvēlējis savu nākotnes profesiju, es nevēlos palaist kaut ko garām.”

Mārtiņš Janovskis (9.b): „Es vēl neesmu izvēlējis, par ko es tieši vēlētos kļūt nākotnē, bet mans hobijs ir motosports, tāpēc es noteikti saistīšu savu nākotnes profesiju ar to. Skolā es īpaši cenšos pievērst uzmanību matemātikai un fizikai, jo, manuprāt, šie eksaktie priekšmeti man noderēs visvairāk, kā arī sports, lai dabūtu labu fizisko sagatavotību.”

Jāzeps Mālnieks (9.b): „Nezinu, par ko tieši es vēlētos kļūt nākotnē, bet profesijai, kuru es izvēlēšos, noteikti būs kāda saistība ar matemātiku. Apsveru domu, ka es varētu kļūt par inženieri, tikai nevaru izvēlēties kādu tieši, bet ja es izvēlēšos kļūt par inženieri, tam noteikti arī vajadzēs fiziku, kas man nepadodas tik labi kā matemātika.”

Juris Ceļapiters (9.b)

Ar Piebalgu sirdī

Bioloģijas skolotāja **Agita Bērziņa** Madonas Valsts ģimnāzijā ir sākusī strādāt salīdzinoši neseni, tāpēc uzdevām dažus jautājumus, kas ļauj skolotāju iepazīt mazliet vairāk.

Lūdzu pastāstiet par Jūsu biogrāfiju īsumā!

- Vecpiebalga – vieta, kur esmu dzimusi un dzīvoju visu savu mūžu, mācījos Vecpiebalgas vidusskolā un kopš 1998.gada strādāju Vecpiebalgas vidusskolā. Pirmā profesija man ir agronoms, kuru ieguva Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā. Sākot strādāt par skolotāju, uzsāku mācības Daugavpils Universitātē Dabaszinātņu un matemātikas fakultātē, ieguva bioloģijas skolotāja kvalifikāciju, bakalaura un maģistra grādu bioloģijā. Kopš 2021.gada novembra strādāju Madonas Valsts ģimnāzijā par bioloģijas skolotāju.

Kā Jūs pavadāt savu brīvo laiku? Ar kādiem hobijiem Jūs nodarbojaties?

- Brīvo laiku pavadu kopā ar ģimeni un draugiem, atpūšoties, apmeklējot dažādus pasākumus un ceļojot. Hobijs -dejošana, aušana, ogošana un sēņošana.

Septiņo gadu dejuju senioru tautisko deju kolektīvā

„Mudurainis XO”. Dejošana uzlabo garastāvokli, palīdz atbrīvoties no stresa, sniedz pozitīvas emocijas. Kolektīvā mums valda saliedētība, sirsnība. Pašreiz atbildīgi gatavojamies Dziesmu un deju svētkiem.

Darbojoties Vecpiebalgas audēju kopā, esmu apguvusi aušanas prasmi. Laimes un piepildījuma sajūta pārņem par katru noaus-to darbiņu- jostu, lakatu, dvieli, galdautu, segu, īpašs gandarījums ir par pašdarināto Piebalgas tautas tērpu. Ar prieku savus darbus dāvinu tuviem cilvēkiem.

Turpretī ogošana un sēņošana jau kopš bērnības ir mans hobijs.

Kāda ir Jūsu mīļākā lieta Madonas Valsts ģimnāzijā?

- Pozitīva un demokrātiska skolas kultūra -skolotāju savstarpējās attiecības, skolotāju un skolēnu attiecības, skolēnu motivācija un sadarbība.

Kas Jums visvairāk patīk skolotājas profesijā?

- Emocionālais gandarījums – pēc novadītas mācību stundas, par skolēnu sasniegumiem, skolēna pašapziņas celšanu, skolēna spēju noticēt sev un saviem sapņiem. Iespēja nepārtraukti mācīties un sekot līdzi laikam. Man ir patīkami satikt skolēnus jau pieaugušus un dzirdēt, ka par kopā pavadītajiem gadiem ir saglabājušās neizdzēšamas atmiņas.

Kas ir visgrūtākais, Jūsprāt, skolotāja profesijā?

-Pārslodze, kas rada saspringumu un stresu.

Kāds ir Jūsu novēlējums skolēniem?

- Skolēniem novēlu ticēt, ka arī šķietami neiespējams ir iespējams. Apzināties, ka viss, ko dara, ir paša labā un ka ieguldītais darbs nesīs augļus.

Kāds ir Jūsu sapņu galamērķis?

- Vēlos aizceļot uz Īslandi un aplūkot vulkānus, lavas laukus, geizerus, karsto avotu lagūnas un ledājus.

Foto no personīgā arhīva

Katrīna Ubagovska (12.a)

Erasmus+ projekts „Vienoti dažādībā”

No 6. līdz 10.februārim Erasmus+ projekta „Vienoti dažādībā” ietvaros bija pienākusi Madonas Valsts ģimnāzijas kārta uzņemt jauniešus no Horvātijas, Itālijas, Portugāles, Spānijas un Ungārijas. Šis piedzīvojumu pilnās nedēļas tēma bija „Eiro un Eiropas Savienības finansējums, solidaritātes pamats”.

Viens no projekta mērķiem bija uzzināt, kā tiek izmantots Eiropas Savienības finansējums Latvijā, tāpēc ciemiņiem bija vērtīgi apskatīt Madonas Biznesa inkubatoru un iepazīties ar uzņēmumiem, kur tiek ieguldīta Eiropas Savienības nauda. Tāpat tika iepazīta skolēnu mācību uzņēmumu darbība. Projekta dalībnieki piedalījās arī dažādās lekcijās, debatēja par Eiro un nacionālo valūtu, apmeklēja muzejus un devās ekskursijās gan uz Rīgu, gan Cesvaini. Ģimnāzistiem bija iespēja parādīt, kāda ir mūsu Latvija. Citu valstu jaunieši, it sevišķi

tie, kas nāk no dienvidiem, varēja izbaudīt arī ziemas priekus, slēpojot Smecerēs silā. Ar saviem iespaidiem par projekta nedēļu dalījās projekta dalībnieces no 11.b klases:

Ilze Bārbale (11.b): „Mani pārsteidza, ka portugāļiem Latvijā nemaz nelikās tik auksti. To gan varētu izskaidrot ar to, ka okeāns atrodas tuvu un gaiss pašlaik Portugālē ir mitrs un vējains, līdz ar to pēc sajūtām ir daudz drēgnāks.

Bija interesanti vērot atbraucēju emocijas par sniegu, jo daudzi no viņiem to ieraudzīja pirmo reizi dzīvē. Cits sajūminājās par to, cik pūkains ir tikko uzsnidzis sniegs, cits, cik tas ir auksts, bet cits to arī pamēģināja iebāzt mutē.

Mani arī pārsteidza tas, ka viņi brīnījās par mūsu punktualitāti, jo viņi ikdienā nesteidzas, nokavēt kādas 5 - 10 minūtes ir normāli, savukārt, mums - latviešiem - ir vēl jāierodas 5 - 10 minūtes pirms.

Projekts noteikti bija to vērts. Tas palīdz attīstīt angļu valodas un komunikācijas prasmes, jo bija fokusgrupu darbi, kas palīdzēja arī sadraudzēties ar vairāk cilvēkiem.”

Anete Anna Kovtuna (11.b): „Bija interesanti skatīties, kā ārzemnieki iepazīst kaut ko jaunu, it īpaši no latviešu virtuves, jo parējās valstīs nezināja, kas ir griķi, vai arī viņiem nav mums pierasto „Kāruma” sieriņu. Bija interesanti skatīties, kā viņi uz to reaģē.

Daudziem patika sniegs, jo viņiem tas bija kaut kas neredzēts un jauns. Daži teica, ka negrib atvadīties un ar prieku paliktu vēl uz kādu laiciņu.

Palika daudz skaistu atmiņu, bija prieks satikt jau pazīstamos cilvēkus un iepazīt jaunus!”

Foto autore Laura Pleskača

Matīss Dailīdens (11.b)

Nebaidīties no izaicinājumiem

Šogad septītās un astotās klasēs bioloģiju māca skolotāja Ilona Kalniņa. Centāmiem noskaidrot, ko vairāk par skolotāju un viņas priekšstatu par mūsu skolu.

Kāpēc Jūs nolēmāt kļūt par skolotāju Madonas Valsts ģimnāzijā? Kur Jūs strādājāt pirms tam?

- Pagājušajā mācību gadā ķīmijas skolotāja bija saslimusi, un direktore mani uzrunāja mācīt ķīmiju. Martu, aprīli un maiju es mācīju ķīmiju, piedāvājums mācīt bioloģiju uzreiz netapa, bet pēc diploma esmu bioloģijas un ķīmijas skolotāja. Saproto, ka skolotāja Agita visas stundas nevarēs paņemt, direktore man zvanīja un jautāja, vai es nevarētu mācīt septītajām un astotajām klasēm bioloģiju. Mana galvenā darbavieta ir Lubānas vidusskola, strādāju tur jau no 1992.gada.

Kādas ir Jūsu stiprās puses kā skolotājai?

- Man patīk negaidīti izaicinājumi, vienmēr patīk jaunais, nebijušais, patīk radoši izpausties. Kaut reizēm mēdz būt grūti, nebaidos no dažādiem šķēršļiem. Mūsdienu skolēni apzinās, ka būt skolotājam nav viegli, jo pati, beidzot skolu, neiedomājos, ka vajadzēs tik daudz vēl mācīties.

Ko Jūs uzskatāt par visgrūtāko darbā ar skolēniem?

- Laikam uz doto brīdi tas ir nenormēts darba laiks, jo, man liekas, saistībā ar programmu „Skola 2030”, ir pazudis laiks, ko atstāt atpūtai, jo trūkst mācību materiālu, tāpēc ir ļoti garas darba stundas.

Kas Jūs ikdienā motivē?

- Mani visvairāk motivē mana ģimene – kā pirmos noteikti liktu savus vecākus, kas man ir palīdzējuši un atbalstījuši, ieguldījuši, ļāvuši mācīties par skolotāju, bet šajā brīdī tas ir vīrs (strādā Rīgā, pati strādāju Lubānā), dēls, kurš ir beidzis skolu Lubānā, meita, ar kuru kopā Lubānā dzīvoju, vīra vecāki – lieli atbalstītāji, tāpat – kopumā ģimene.

Kādi ir Madonas Valsts ģimnāzijas skolēni?

- Ģimnāzijā skolēni ir ļoti motivēti un nereti grib darīt vairāk, nekā viņu pienākums liek, ļoti enerģiski. Šajās stundās skolotājam ir jābūt gatavam, jo var tikt uzdoti visdažādākie jautājumi, skolēni ir ļoti erudīti, ar plašu redzesloku.

Kur Jūs sevi redzat pēc 5 gadiem?

- Es pati par sevi esmu domājusi, tomēr viennozīmīgi grūti pateikt, bet varu teikt, ka bieži tie, kas izvēlas kļūt par skolotājiem, šo darbalauku ir grūti pamest, jo katra diena ir citādā-

ka un nekad nevar zināt, kas būs nākamajā dienā. Droši vien, ka tā būs skola, kur es sevi redzu. Protams, var būt atšķirīgi, kurā vietā, bet skola, noteikti.

Kā Jūs pavadāt savu brīvo laiku?

- Brīvā laika nav daudz, bet pašai ļoti patīk gatavot apsveikumus.

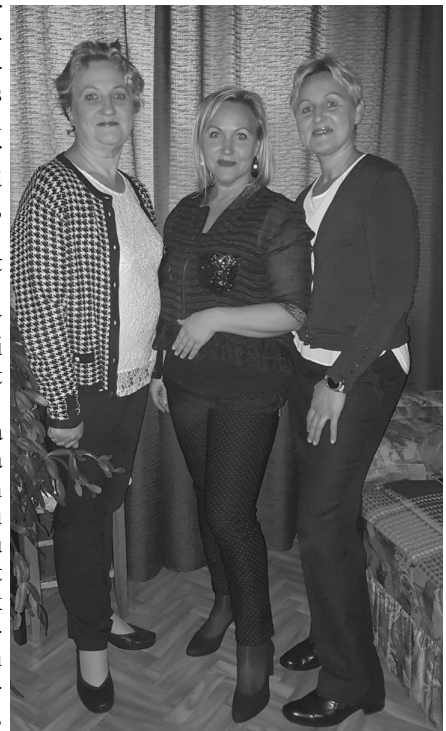
Esmu teikusi – ja man nebūtu darba skolā, droši vien varētu pelnīt naudu ar apsveikumu gatavošanu. Man it sevišķi tos patīk gatavot ap Ziemassvētkiem, kad man patīk pārsteigt savus tuviniekus, draugus, savus skolēnus, klases skolēnus ar pašgatavotiem apsveikumiem.

Otrs – tas ir laikam grāmatas, grāmatām es vienmēr laiku atradīšu. Patīk lasot paplašināt savu redzesloku, lai paskatītos pasaulē autoru skatījumā uz dzīvi.

Vai Jums ir kādi mājdzīvnieki?

- Mums mājās ir kaķis, ko pieradināja meita, ar desas gabalu katru dienu aizejot pabarot. Tagad pieradināts mūsmājās dzīvot. Kaut gan ne īpaši mīļš, bet kā tāda miera osta, spēj spriedzi noņemt.

Foto Ilona Kalniņa (pirmā no kreisās) kopā ar māsām, foto no personīgā arhīva Tērēze Turka (8.b)

Eiropas junioru čempionāts biatlonā

No 13. līdz 19. februārim Madonā, Smeceres silā, notika Eiropas junioru atvērtais čempionāts biatlonā. Tajā piedalījās vairāk nekā 250 sportisti no 31 valsts. Sacensībās startēja arī Madonas Valsts ģimnāzijas skolniece Madara Veckalniņa no 10.b klases.

Pirmdiena, otrdiena un piektdiena tika atvēlēta treniņiem, bet trešdien jau bija individuālās sacensības. Plkst.11.00 sākās individuālā distance vīriešiem (15 km), kur pirmo vietu izcēntāja vācu sportists Hans Kolners, otrajā vietā ierindojās bulgārs Blagojs Todevs, trešo vietu ieņēma itālis Fabio Cotrers Pillers. Plkst.14.30 sākās individuālā distance sievietēm (12,5 km), kur austriete Lea Rošofa, francūzietes Leonija Ženiera un Camilla Kupē ieņēma pirmās trīs vietas. Tikmēr labākais latviešu rezultāts bija Renāram Birkentālam, 17.vieta no 127 un Madarai Veckalniņai, kas ierindojās 59.vietā no 104.

Ceturtdien notika jauktā stafete un stafete 1+1. Jauktajā stafetē pirmo vietu guva Itālijas komanda, otro vietu – Vācijas, trešo vietu – Ukrainas komanda, Latvijas komanda ieguva 13.vietu no 25 vietām. Stafetē 1+1 uzvarēja franču

duo, austriešu duo finišēja otrie un trešie bija vācieši, bet Latvijas duets palika devītajā vietā.

Sestdien notika sprinta distances, kur starp vīriešu konkurentiem pirmais bija itālis Nikolo Betemps, otrais – čehs Petrs Haks, trešais – polis Konrāds Badaš, bet latvietis Renārs Birkentāls bija vienpadsmitais. Sieviešu konkurencē austriete Lara Vāgnera ieņēma 1.vietu, francūziete Hloja Beneda – 2.vietu, bulgāriete Lora Hristova – trešo, bet no latvietēm augstāko vietu ieņēma Sanita Buliņa – 16.vietu.

Svētdien bija iedzīšana, kur starp vīriešiem pirmo vietu ieguva itāļu sportists Nikolo Betemps, otro vietu – francūzis Žaks Žefrīš, trešo vietu – itālis Kristofs Pircērs, bet Renārs Birkentāls palika desmitajā vietā. Francūzietes Anaelle Bondo, starp sievietēm, ieguva pirmo vietu, bulgāriete Lora Hristova – otro vietu, bet trešo vietu – vāciet Marlēne Fištne-re. Latviete Sanita Buliņa ierindojās divdesmit pirmajā vietā.

Katram 10.-12.klases ģimnāzistam bija iespēja sekot līdzī gan sacensību organizēšanai, gan norisei.

Vivita Baltause (11.a)

Jau otro reizi „Gudrs, vēl gudrāks”

Pagājušā gada 2.decembrī Madonas Valsts ģimnāzijas 9.a klases skolniece **Madara Paula Eglīte** savu dienu uzsāka agri no rīta, lai dotos uz Latvijas Televīziju, kur viņa pārstāvēja skolu, piedaloties vienā no slavenākajiem zināšanu viktorīnu raidījumiem „Gudrs, vēl gudrāks” devīto klašu grupā. Līdzīgai viņai devās sporta skolotāja un klases audzinātāja Lana Līcīte, kā arī ar augsti paceltiem plakātiem līdzjutēju krēsls sēdēja klasesbiedri un viņas māsa. Madara Paula veiksmīgi izturēja pirmo kārtu, bet diemžēl otrajā kārtā neiekļuva. Taču kā saka pati Madara Paula: „Noteikti gribētu vēlreiz piedalīties spēlē un beidzot tikt līdz finālam, lai mani ilgāku laiku rādītu TV ekrānā un filmēšanas komanda atbrauktu uz mūsu skolu.”

Turklāt tā nebija pirmā reize, kad Madara Paula piedalījās raidījumā, jo 8. klasē pandēmijas laikā viņa viktorīnā piedalījās attālināti, kur iekļuva otrajā kārtā.

Madara Paula savu brīvo laiku labprāt pavada draugu un ģimenes lokā, dodoties kopīgās pastaigās, skatoties filmas vai ceļojot. Visvairāk viņu interesē eksaktās zinātnes – fizika, bioloģija, ģeogrāfija, kā arī vēsture. Ikdienā darbojas Madonas Valsts ģimnāzijas Skolēnu padomē, palīdz rīkot pasākumus, uzlabot skolas vidi.

Pēc pasākuma viņa pastāstīja; „Visvairāk mani satrauca pats ceļš uz Latvijas Televīziju, jo nezināju, ko gaidīt. Līdzī ar skaistiem plakātiem man devās *superģie* klasesbied-

ri, mana māsa un atbalstošā klases audzinātāja Lana Līcīte. Televīzijā sagaidīja laipni, jauki un saprotoši cilvēki. Sākumā bija izmēģinājuma spēle, pēc kuras diezgan drīz sekoja īstais ieraksts. Apmulsumu varēja radīt dažādās atbilžu pogas uz pulsu, jo jāseko līdzī, ko nospiež. Kad sapratu, ka notiek īstais ieraksts un vēlāk spēlē, uztraukums pazuda par kādiem 90%, viss bija mierīgi. Bet pirmajā jautājumā apmulsu un atbildēju nepareizi, kas vēlāk mani „iegāza” un neļāva iekļūt papildkārtā, kur es zinātu atbildes uz visiem jautājumiem. Pirmajā kārtā, manuprāt, ir visgrūtākie jautājumi, pēc tam pārsteidza, ka pārējie dalībnieki ilgi domāja vai nevarēja atbildēt uz viselementārākajiem jautājumiem, piemēram, ko svin 1.septembrī.”

Par Madaras Paulas dalību spēlē izteicās arī klases audzinātāja **Lana Līcīte**:

„Esmu lepna par Madaru Paulu, jo ir vajadzīga drosme, lai piedalītos šādā raidījumā, protams, gribētu, lai arī citi mani klases audzēkņi piedalītos, jo daudzi ir uz to spējīgi, vienkārši šobrīd paši to vēl nesaprot un baidās. Manuprāt, „Gudrs, vēl gudrāks” ir raidījums ne tikai jauniešiem, kuri ļoti labi mācās skolā, bet arī skolēniem, kuri savu interešu loku ir papildinājuši ar dažādām citām zināšanām, kā, piemēram, ģeogrāfiju, mākslu, vēsturi un arī ārpuskolas interesēm. Ja manos skolas gados būtu bijusi tāda iespēja, es noteikti piedalītos, jo tā ir neaizmirstama pieredze visai dzīvei.”

Foto no klases arhīva
Kristiāna Kartušina (9.a)

Brīvprātīgā darba ieguvumi

Šogad ģimnāzijas 10.-12.klašu skolēniem bija lieliska iespēja būt daļai no Eiropas junioru čempionāta biatlonā, kas ir pirmais Eiropas līmeņa mēroga biatlona pasākums Latvijā. Un šoreiz skolēnu uzdevums bija nevis cīnīties par godalgotām vietām uz pjedestāla, bet gan palīdzēt no organizatoriskās puses, darbojoties kā brīvprātīgajiem. Šī pieredze pavisam noteikti mums deva iespēju paskatīties uz šāda veida notikumiem no cita skatu punkta. Visas nedēļas garumā visi skolēni piedzīvoja citādāku un neparastāku mācību procesu, kas tika pielāgots brīvprātīgā darba grafikam.

Kas tieši ir brīvprātīgais darbs? Nosaukums jau daļu pasaka priekšā, tas ir uz brīvprātības principa. Šis darbs ir pasaulē atzīts un populārs veids, kā iedzīvotāji iesaistās sabiedriskajā dzīvē, to uzlabojot un pārveidojot uz labo pusi. Šādā amatā iespējams darboties gan valstiskās, gan nevalstiskās, gan privātās organizācijās. Esot par brīvprātīgo, cilvēks izvēlas darboties kādā labā, nesāņemot par to atlīdzību, bet tas sniedz milzīgu ieguvumu savā izaugsmei. Brīvprātīgais darbs palīdz kļūt apņēmīgākiem - nepamest darbu pusceļā, rūpīgākiem - izpildīt savu pienākumu pēc labākās sirdsapziņas, izturīgākiem - kaut arī ne vienmēr tas ir ļoti aizraujoši. Bet, protams, tas nevar aizstāt profesionālu, apmaksātu darbu.

Piedāvāju jums iespēju uzklaut 7.klases meiteņu viedokļus, kas vasarā daļu no sava brīvā laika pavadīja, kļū-

tot par brīvprātīgajām Pasaules roller-slēpošanas kausa posmā, kas norisinājās Madonā.

Lāsma Marta Beķere (7.a): „Man patika brīvprātīgā darbs, jo bija ļoti interesanti. Es iepazinos ar daudz *foršiem* sportistiem, arī no ārvalstīm. Tā kā distanču slēpošana un viss, kas ar to saistās, ir mans hobijs, ar ko nodarbojos ikdienā, tāpēc man bija ļoti interesanti skatīties, kā tas notiek. Vienīgais, mēs īsti nespējam paskatīties citu startus, jo tie, kas jau bija nofinišējuši, nesa-

nodot rollerus. Es noteikti iesaku veikt brīvprātīgo darbu, jo ir *forši* arī izpalīdzēt tāpat vien, neko neprasot pretī.”

Kerija Krēmere (7.a): „Man patīk, ka no brīvprātīgā darba var gūt pieredzi un uzzināt kaut ko jaunu. Man nepatīk, ka dažreiz uzdot kaut ko grūtu vai arī tas ir jādara ilgi. Es noteikti ieteiktu brīvprātīgo darbu, jo tu palidzi cilvēkiem, iegūsti labu pieredzi, izklaidējies, iepazīsti jaunus cilvēkus. Un, ja vēl tas ir ar sportu saistīts, ārzemniekiem, tad vispār *kolosāli*.”

Arī Eiropas junioru čempionāts biatlonā bija cieši saistīts ar slēpošanu, tāpēc arī mēs, 10.-12.klašu skolēni, guvām ļoti līdzīgu pieredzi, kā šīs meitenes vasarā. Mūs iedvesmoja sportistu neatlaidība un cīņasspārs, tamdēļ var teikt, ka katram ir kaut viena lieta, ko paņemt līdzī, atgriežoties ierastajā dzīves ritmā.

Foto autore **Ligita Irbe**
Līna Bērziņa (10.b)

Pirmie soļi biznesā

Skolēnu mācību uzņēmums (SMU) ir kaut kas, ko vajag izmēģināt jebkuram, jo tā ir lieliska iespēja izveidot pašam savu uzņēmumu. Vai tas ir viegli, vai tiešām jebkurš var to izdarīt, vai ir vajadzīgas īpašas spējas un zināšanas jau pirms Skolēnu mācību uzņēmuma uzsākšanas? Atbildes uz jautājumiem meklēsim, iztaujājot 3 ģimnāzijas Skolēnu mācību uzņēmumu komandas – „RUAZA”, „Mazais Visums” un „Kervu”.

SMU „RUAZA” darbojas Anete Anna Kovtuna (11.b) un Terēze Turka (8.b). SMU „Mazais Visums” komanda ir Meldra Oga (11.b) un Viesturs Šēnbergs (11.b), bet SMU „Kervu” - Paula Keiša (11.b), Samanta Terēze Rumpīte (11.a) un Edgars Vasariņš (9.a).

Kādu produktu ražo Jūsu SMU, kā radās ideja un kā veicas ar produkta pārdošanu?

RAUZA: „Mūsu produkts ir paštaisītas dažāda veida un stila pērļu rotas.”

„Mazais Visums”: „Mūsu produkts ir stilizētas stikla krājkases ar padomiem, kas novietoti uz vāciņa. Ideja radās, jo pasauli ir piemeklējusi ekonomiskā krīze un nav daudz informācijas par to. Mēs vēlējamies cilvēkiem likt aizdomāties, cik svarīgi ir krāt naudu un veidot sev savu drošības spilvenu. Produkts cilvēkiem patīk, liekas interesants un vizuāli pievilcīgs, tāpēc cilvēkiem ir interese par šo produktu gan tirdziņos, gan sociālajos tīklos.”

„Kervu”: „Mūsu produkts ir sapsesīti tējas kubīni ar medu nelielā metāla kārbīnā. Ideja radās, kad sapratām, ka ir grūti saprast, cik vienā krūzē vajag bērt tēju. Kā arī daudziem ceļotājiem ir jāpādomā par to, kā pasargāt savu tēju no mitruma, lai to varētu izbaudīt gandrīz jebkur. Mūsu produkts ir populārs, un katrā tirgū to izpērk līdz pēdējam.”

Kādas ir grūtības, veidojot un darbojoties SMU?

RAUZA: „Mūsu galvenais izaicinājums ir materiālu iegūšana, jo lielāko daļu no nepieciešamā ir jāpērk internetā vai arī Rīgā.”

„Mazais Visums”: „Ja runa ir par grūtībām, tad mēs katru grūtību uztveram, kā iespēju mācīties un pilnveidoties. Lielākās grūtības ir bijušas pie produkta izmēriem un pie mazajām tehniskajām lietām.”

„Kervu”: „Vislielākās grūtības noteikti ir laiks, jo neviens nevarētu iedomāties, cik daudz laika aizņem SMU uzturēšana, plānošana, veidošana, pārdošana, reklamēšana, rēķināšana,

na, izejvielu meklēšana.

Vienmēr jāuzklausa pieredzējušāki cilvēki, jo viņi vienmēr var iedot kādu noderīgu padomu, kā arī jāuzmanās, jo SMU tiešām var izjaukt draudzības, ja tās nav pietiekami stipras. No sākuma tam neticējām, bet ir bijuši strīdi, kur tika izteikti skarbāki vārdi, tomēr katras dienas beigās izaicinājumi un problēmas ir veids, kā augt un doties augstāk pretī sasniegumiem.”

Kur dzīvē noderēs zināšanas, ko iegūsi SMU?

RAUZA: „Zināšanas, ko ieguvām no SMU, palīdzēs, ja nākotnē dibināsim savu uzņēmumu, jo būs jau neliela pieredze par komandas darbu, uzņēmuma zīmola, izskata veidošanu, mediju veidošanu u.c.”

„Mazais Visums”: „Noteikti šis projekts ļauj izdzīvot tādu mazu biznesa dzīvi, kas ļauj saprast un apzināties, kā ir būt uzņēmējam, un šīs iegūtās zināšanas varēsim izmantot dzīvē, un kā arī, piedaloties šajā programmā, ir bonusi, iestājoties augstskolās.”

„Kervu”: „Pilnībā visur. Jo laika posā no SMU plānošanas līdz tā likvidēšanai katrs iepazīs jaunus cilvēkus un vietas, kas dos jaunas iespējas gan karjeras ziņā, gan draudzības un dzīves ziņā. Tas iemāca pacietību, finanses un sociālās prasmes, kas noteikti palīdzēs “lielajā dzīvē”, kad vajadzēs runāt ar cilvēkiem, nomaksāt rēķinus un noturēties lielajā slodzē.”

Foto no SMU sociālajiem tīkliem Paula Keiša (11.b)

Kā ģimnāzisti pavadīja Valentīna dienu?

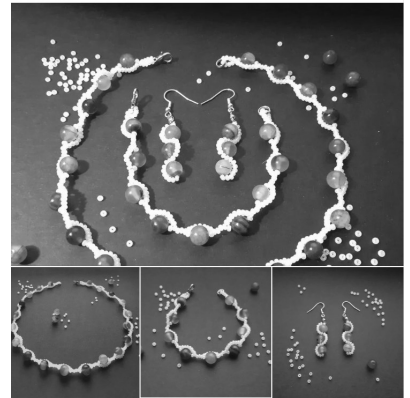
Ģimnāzisti Valentīna dienu uzsāka ar pozitīvu noskaņojumu, jo bija pienākusi sirsniņdiena! Starpbrīžos romantisko sajūtu sagādāja mūsu skolas radio, kas atskaņoja pašu skolēnu izveidoto Valentīna dienas mūzikas sarakstu. Lai pastiprinātu Valentīna dienas atmosfēru, dienas gaitā skolēnus stundu laikā apmeklēja mūsu ģimnāzijas kupidoni, kas bija tērpušies rozā toņos. Kupidoni skolēniem nodeva Valentīna dienas pasta vēstules, ko ikviens ģimnāzists varēja nosūtīt saviem sirdsdraugiem.

Mēs, 8.a klase, izlēmām šo dienu svinēt kā klases kolektīvs tā, lai neviens nejostos vientuļi šajā dienā. Šī iemesla dēļ klase nolēma katram klasesbiedram piešķirt savu slepeno draudziņu. Slepēnajam draudziņam nācās nopirkt kādu

saldumu vai sīkumiņu un to slepus nolikt vietā, kur klasesbiedrs to atrastu. Dienas beigās visi bija ieguvuši kādu dāvanīņu, kas lika dienai uzlaboties.

Es domāju, ka Valentīna diena ģimnāzijā tika pavadīta kā pienākas, un visi dienas beigās bija laimīgi.

Foto autore Ilze Bārbale Krista Kokare (8.a)

Laiks būt inovatīviem

Šī mācību gada sākumā jaunu skolēnu mācību uzņēmumu (SMU) „Carry On” izveidoja divi 9.b klases skolēni Juris Ceļapīters un Jēkaba Liepiņš. Uz sarunu par uzņēmuma izveidošanu un tā turpmākajiem plāniem, attīstību aicinājām “Carry On” vadītāju **Juri Ceļapīteru:**
Pastāstiet nedaudz par Jūsu SMU produktiem.

- Uz šo brīdi mums ir tikai divi produkti— maisiņu turētājs un ergonomiskais maisiņš, bet tuvākajā nākotnē mēs plānojam izveidot mūsu trešo produktu - maisiņa stiprinātāju, kurš darbosies pēc tāda paša principa kā skolas somas lences. Maisiņa turētājs ir speciāli veidots pēc mūsu izveidotā dizaina, tas izgriezts ar CNC mašīnas palīdzību, un visas nevienādības vai materiāla raupjās daļas Jēkabs nolīdzina ar smilšpapīru un nokrāso ar laku. Ergonomiskajam maisam ir divi speciāli nodalījumi – viens parastajiem produktiem, bet otrs tiem produktiem, kuri ilgi nevar noturēt savu sākuma temperatūru (siltumsoma).

Pastāstiet par Jūsu komandu.

- Mūsu komandā esam divi. Es, Juris, esmu komandas vadītājs, grāmatvedis, ražošanas vadītājs un IT speciālists, bet Jēkabs ir sociālo tīklu, mārketinga un tehnisko problēmu vadītājs, kurš pārbauda, vai mūsu ražotie produkti atbilst mūsu kvalitātes līmenim. Komanda tika izveidota oktobra sākumā, sanākot kopā un izveidojot pirmo ideju par maisiņu turētāju, un līdz šim brīdim komanda turpina aktīvi strādāt, piedaloties visos SMU tirdziņos, kur iespējams.

Kā Jūs izdomājāt jūsu SMU nosaukumu „Carry On”?

- Kad mēs tikai sākām veidot mūsu SMU, nolēmām, ka mēs tikai pārdosim maisiņa turētājus un veidosim visu mūsu mārketingu saistītu ar tiem, bet drīz vien izrādījās, ka ar vienu produktu mēs tālu netiktu, jo SMU galvenā pamatdoma ir, lai mēs ar katru jaunu tirdziņu būtu izveidojuši ko jaunu. Tomēr uz to brīdi mums jau bija izveidots uzņēmuma logo un izvēlēts nosaukums, kurš nebija arī tālu no mūsu idejas galvenās domas, tāpēc nolē-

mām atstāt mūsu nosaukumu un logo, kāds tas ir.

Kādi ir Jūsu turpmākie plāni SMU tirdziņos?

- Uz mūsu nākamo tirdziņu Rīgā, tirdzniecības centrā „Domina Shopping”, kurš notiks 4.martā, mums būš jāizgatavots mūsu trešais produkts - maisu stiprinātājs un „trīs vienā” somas prototips, ar kuru mēs startējam Swedbank konkursā „Biznesa skices”, esam jau tikusi pusfinālā.

Kādas panākumus ir guvis Jūsu uzņēmums?

- Mēs jau esam piedalījušies 4 SMU tirdziņos - Rīgā, Madonā, Daugavpilī un Valmierā, un katrā no šiem tirdziņiem mēs tikām nominēti vismaz ar vienu nomināciju un simpātijas balvu. Parāli tirdziņiem mūsu uzņēmumam bija intervija ar kanālu ReTV par mūsu SMU un ko mēs ražojam. Kā arī par mums tika veidots raksts žurnālā “Ilustrētā Junioriem” un Madonas reģiona laikrakstā “Stars”.

Ko Jūs vēlētos sasniegt ar SMU „Carry On” līdz mācību gada beigām?

- Līdz mācību gada beigām nav palicis tik daudz, tomēr mēs vēl vēlētos piedalīties dažos SMU tirdziņos un konkursos. Pagaidām mūsu lielākā vēlme būtu uzvarēt Swedbank konkursā „Biznesa skices”, bet mācību gada noslēgumā JAL finālā iegūt 1. vietu pamatskolas grupā.

Kāds ir pats smieklīgākais stāsts, kas Jums ir atgadījies uzņēmuma darbības laikā?

- Pats smieklīgākais atgadījums, kas mums notika, bija Daugavpils tirdziņā. Tas notika jau pasākuma beigās, kad bija apbalvošana. No paša sākuma tika nosauktas 7 pamatskolas grupas nominācijas. Kad pienāca brīdis, kad sauc tās divas nominācijas, kurās iepriekšējos divos tirdziņos tikām nominēti – „Lielākais biznesa potenciāls” un „Gatavs starptautiskajam tirgum”, mēs netikām izsaukti. Tas radīja vilšanos par sevi, jo brauksim mājās bez nevienas nominācijas. Tomēr, kad sāka saukt vidusskolas grupas nominācijas, kaut kāda pārpratumā dēļ mēs tikām nominēti „Ilgspējīgu produktu/pakalpojumi” vidusskolas grupā.

Foto no facebook.com

Alise Bartuša (9.b)

Marta Luīze Kļaviņa (9.b)

Ceļš uz lielo skatuvi

22.februārī programmas „Latvijas Skolas somas” ietvaros pie mums, Madonas Valsts ģimnāzijā, viesojās grupas „Citi Zēni” dalībnieki Dagnis Roziņš un Roberts Memmēns ar koncertlekciju “Ceļš uz lielo skatuvi”. Programmas laikā puīši iepazīstināja ģimnāzijas skolēnus ar popmūziku, kā tā radās, kas ir tās pamatlicēji un spilgtākās personības. To visu papildināja arī muzikālie piemēri, sākot ar latviešu šlāgermūzikas klasiku, beidzot ar popmūzikas karaļa Elvisa Preslija daiļradi. Īpašu sajūsmu zālē radīja koncertlekcijas vadītāju un skolotāju izpildītā dziesma “Laternu stundā”. Skolēni atzīst, ka šāds mācību stundas formāts viņus uzrunā, jo valda radoša kopības sajūta ar citiem skolasbiedriem, kā arī var uzzināt kaut ko jaunu neformālā gaisotnē.

Līva Paliēka (10.a) un Samanta Rumpīte (11.a) dalījās: „Patika, ka tika izmantoti dažādi mūsdienīgi skaņu efekti, kas piesaistīja uzmanību, nebija garlaicīgi. Tāpat bija sajūta, ka ar mums runā kā ar pieaugušiem cilvēkiem, nevis maziem bērniem, viņu stāstījums spēja ieinteresēt. Visvairāk atmiņā palikusi skolotāju iesaistīšana koncertlekcijā – skaistās balsis aizkustināja gan katra ģimnāzista, gan Dagna un Roberta sirdis.”

Pēc koncertlekcijas bija iespēja nofotografēties ar māksliniekiem, visu ģimnāzistu sejas rotāja smaidi. Kopumā gan skolēni, gan skolotāji bija priecīgi par šo iespēju satikties ar muzikāļiem „Citiem Zēniem”.

Foto autors Edgars Vasariņš

Paula Madžule (9.a)

Madara Paula Eglīte (9.a)

2023

Nāc! Dziesmai līdzī vingrot sāc!

Šī gada 26.janvāris kārtīgi iekustināja sporta zāli, kur notika ikgadējais Madonas Valsts ģimnāzijas aerobikas festivāls, kurš lika klātesošajiem dejot un vingrot līdzī. Klašu priekšnesumi bija visdažādākie un citi pār citu krāsaināki, bet žūrija apbalvoja tikai 3 vislabākos. Sīvajā cīņā 3.vietu ieguva 11.b klase, un godalgoto 2.vietu ieguva 10.a klase, bet par 2023.gada aerobikas festivāla uzvarētājiem kļuva 12.c klase, kura pārsteidza ar savu unikālo priekšnesumu, kas sastāvēja no vairākiem dažādu dziesmu fragmentiem. Ar savu pieredzi un emocijām dalījās 1.vietas ieguvēji:

Kristīne Krista Ubagovska (12.c): „Man ir prieks, ka izcīnījām pirmo vietu, jo tika ieguldīts liels darbs. Festivāla dienā mēs izmantojām katru iespēju mēģinājumiem un atkārtojām soļu kombinācijas neskaitāmas reizes. Kā redzams, smags darbs vienmēr atmaksājas. Liels paldies klases radošākajām un aktīvākajām meitenēm, kas turēja klasi kopā un realizēja savas idejas aerobikā. Pasākums bija lielisks, ar prieku sniedzām savu gala produktu. Protams, bija neliels satraukums, jo tomēr mēs katrs esam svarīgs klases sastāvā, kas aizpilda savu vietu priekšnesumā lietderīgi. Man ļoti patika savas klases priekšnesums, un jau pirms pelnītās uzvaras biju pārliecināta, ka mēs iegūsim 1.vietu. Šāda veida pasākums saliedē un atstāj kopīgas atmiņas ar klasi. Iesaku nodarboties ar aerobiku, jo tā uzlabo garastāvokli, kā arī sev un ķermenim ir labāk.”

Agnese Ērgle (12.c): „Kad dejojām deju, dziesmas vidū dīdžejs nejausi apstādināja dziesmu, jo domāja, ka īsais dziesmas klusuma brīdis nozīmē beigas. Visi bijām apstulbuši, jo lielais dejas fināls tika apstādināts, bet dīdžejs ātri attā-

pās un atskaņoja no nopauzētās vietas. Pēc dejas bija atvieglojums, ka tas nu reiz ir beidzies, kā bija, tā bija. Kad uzzinājām, ka esam pirmie, ar smaidu līdz ausīm bariņā skrējām pēc diploma. Priekšnesuma atkārtotāšanai nebija uztraukuma, sajūta bija ļoti laba. Es domāju, ka šis ir viens no jaukākajiem ģimnāzijas pasākumiem, kas saliedē klases. Tikai domāju, ka arī „puišu” klases varētu saņemties un piedalīties, jo daļa mūsu uzvaras bija tāpēc, ka mūsu klasesbiedri bija dejas galvenajās lomās.”

Adrija Raiveta Kaire (12.c): „Ceļš līdz gala produktam bija grūts. 2 nedēļu laikā vajadzēja radīt priekšnesumu. Bija grūti, sarežģīti izdomāt deju soļus, kuri nebūtu bijuši izmantoti jau pagājušā gada radītajos priekšnesumos. Daudzi slimoja, un tas radīja haosu un apjukumu katrā mēģinājumā. Bet tas neliedza klasei būt saliedētai, nosūtot video kopīgajā čātā. Pasākuma dienā šķita, ka būsim starp 4 labākajiem priekšnesumiem, jo citu klašu priekšnesumi likās cits par citu pārāki. Kad paziņoja, ka mūsu klase ir uzvarējusi, bija šoks, kas pārvērtās priekā un lepnumā, jo varējām parādīt, ka mēs varam. Salīdzinot ar tiem priekšnesumiem, ko redzēju pagājušā gadā, varu teikt, ka ģimnāzisti ir cēluši latiņu augstāk un turpinās to darīt katru gadu.”

*Foto autore Rebeka Anna Mālkalne
Diāna Grudule (12.a)*

Literārā lapa

Pilsēta

Es draudzējos ar pilsētas vārnām,
tās mani saprot bez vārdiem.
Viņas panāks pretī un pateiks “labdien”,
Vārnas nemaz neprot melot.

Es vēroju dāmu ar zaru spieķi rokā,
tā gaida, kad luksoforā iedegsies gaisma.
Es arī gaidu gaismu,
kad kāds pados ceļu?

Tā visi steidzas, ielās vairs nav gaisa,
Kas tad būs, kad visi skries?
Tāpēc es runāju ar kaķiem,
sētniekam saku “labrīt” –
varbūt viņi pamodīsies,
no sapņa, kas jau kafiju gaida.

Pilsētu vārnas atgādina mājas,
Kā gribas mājās iet.
Varbūt ir vērts steigties?
Steigties, tikai uz māju pusi skriet.

Skrien, bet sveicini vārnas.
tās taču neprot melot.
Jo dažreiz tikai lēnām ejot,
var paspēt vairāk kā skrienot.

Agnese Ērgle (12.c)

Visapkārt tik balts un kluss
Man šodien liekas,
Sniega kupenā baltā guļot
Un par visu aizmirstot
Viss bezrūpīgs un nevērtīgs.
Tad uz mirkli liekas,
Pazūdot mirkļa valdzinājumam,
Viss tik neīsts tik zināms liekas,
Ka taisnībai vairs nav vietas.
Vien savādas domas
Pa galvu man rosās,
Bet pazūdot mirklim,
Viss klusums mostas,
Un pasaule atkal
Par tādu kā agrāk kļūst.

Emīlija Vilcāne (10.a)

Redaktore: Paula Keiša

Redkolēģija:

Kerija Krēmere, Emīlija Jaujeniece, Elza Džuljeta Berga, Alberts Markuss Buske, Luīze Miglone, Helēna Roštoka, Krista Kokare, Terēze Turka, Kristiāna Kartušina, Edgars Vasariņš, Alise Bartuša, Marta Luīze Kļaviņa, Sanija Juška, Emīlija Vilcāne, Adriana Kampe, Līna Bērziņa, Zane Kuldperka, Vivita Baltause, Matīss Dailīdens, Diāna Grudule, Katrīna Ubagovska, Viesturs Priednieks, Jānis Lipskis, Adrians Romanovskis

Konsultante: Kristīne Lukaševica